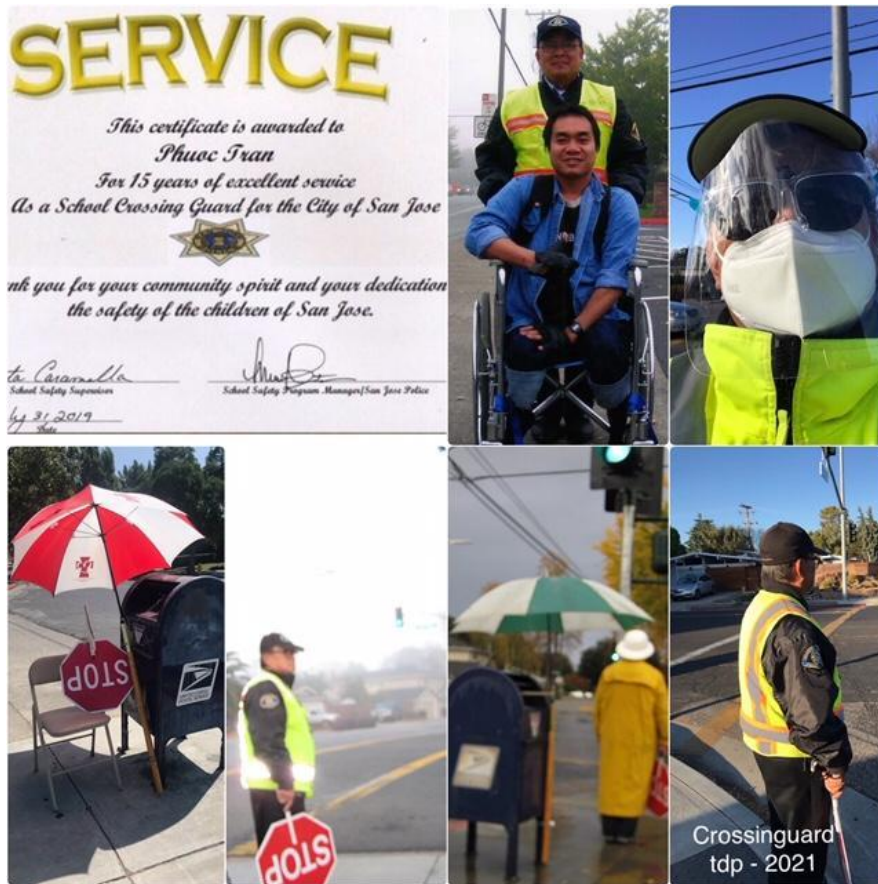

HỘI ÁI-HỮU BIÊN-HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái-Hữu Biên-Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài: **Ngày Cuối Cùng Làm Crossing Guard** của thân hữu **Trần Đình Phước**. Hội chân thành cảm tạ tác giả. Kính mời. **Trân trọng.**

Có lẽ tôi là cựu Sĩ Quan/Quân Lực Việt-Nam Cộng-Hoà, còn lại đếm trên đầu ngón tay, xin giã từ công việc Crossing Guard, dù trong lòng vẫn còn nhiều quyến luyến?

NGÀY CUỐI CÙNG LÀM CROSSING GUARD
(Nhân Viên Hướng Dẫn Học Sinh Và Bộ Hành Qua Đường)

Hi Mon,

Due to my family matters, I would like to inform you that next Friday, September 10, 2021 will be my last day at work. Please find a replacement. Also, please advise me what needs to be done to complete my Exit out of the job.

Thank you very much for your great help and precious support. Have a nice day.

Best Regards,

Phuoc Tran

Trên đây là Email tôi gửi cho Supervisor báo tin ngày Thứ Sáu 10 tháng 9, năm 2021 là ngày cuối cùng của tôi làm công việc Crossing Guard. Ông Supervisor đã điện thoại đề nghị tôi làm thêm vài tuần nữa để ông có thể kiếm người thay thế, vì tôi làm việc lâu năm, có nhiều kinh nghiệm và được bà con dành nhiều cảm tình đặc biệt. Tuy nhiên, tôi trả lời với ông là tôi không thể nào tiếp tục được! Dù tôi rất yêu thích công việc này và tôi cũng rất buồn khi phải giã từ công việc mà tôi đã làm nhiều năm, với bao nhiêu kỷ niệm đẹp. Hiện nay, tôi đã lớn tuổi, sức khỏe không còn tốt và không còn nhanh nhẹn như thời gian vừa qua.

Nhớ lại, tôi bắt đầu công việc Crossing Guard từ ngày 01, tháng 2, năm 2004. Tính đến ngày tôi viết đơn xin nghỉ, tôi đã làm công việc hướng dẫn học sinh và bộ hành qua đường hơn 17 năm tại ngã tư đường Curtner và Booksin. Rất may mắn, trong suốt thời gian tôi đứng ở góc đường này, chưa hề có bất cứ một tai nạn nào đáng tiếc xảy ra cho học sinh và bộ hành.

Nơi đây, ngoài bộ hành qua lại, còn có cả mấy trăm học sinh của bốn trường đi và về mỗi ngày. Đó là St. Christopher School và

Presentation School (hai trường Tư-Thục Công-Giáo), Trường Tiểu-Học Booksin và Trung-Học Willow Glen (hai trường Công-Lập).

Muốn trở thành một Crossing Guard; đầu tiên, phải liên lạc với The School Safety and Education Unit, San José Police Department để nộp đơn. Điều kiện tối thiểu đòi hỏi như sau: Phải nói và hiểu tiếng Anh, có sức khỏe, bằng lái xe tốt, thông thuộc đường xá trong thành phố San José, qua một cuộc phỏng vấn và thủ tục điều tra an ninh cần thiết. Sau đó được huấn luyện về lý thuyết, thực hành và đi thực tập. Đồng phục được cấp miễn phí.

Mặc dù, thông báo tuyển mộ trên nhiều phương tiện truyền thông. Nhưng số người làm đơn xin việc rất ít. Bây giờ, tuyển được nhân viên làm công việc này không dễ dàng như thời gian trước. Nhu cầu thì rất cấp bách vì một số đã lớn tuổi, sức khỏe không cho phép, nên làm đơn xin nghỉ. Những người trẻ tuổi chỉ xin vào làm tạm thời. Sau đó, họ sẽ bỏ ngang, khi tìm được công việc khác thích hợp có nhiều quyền lợi bảo đảm như: bảo hiểm sức khỏe, thất nghiệp, nghỉ phép thường niên...và ổn định hơn.

Còn nhân viên Crossing Guard, làm bán thời gian (part time) mỗi ngày chỉ làm hai tiếng, không được hưởng bất cứ quyền lợi gì như: thất nghiệp, bảo hiểm y tế và không được hưởng ngày phép nào. Có đi làm thì có hưởng lương. Những ngày lễ hay học sinh nghỉ Hè thì không được lãnh lương. Mỗi năm, vào tháng Giêng được nhận một số tiền để trang bị lại đồng phục bị hư hao.

Riêng, đối với những người đang được hưởng trợ cấp SSI: (Supplemental Security Income - tiền già, tiền bệnh tật...) không

dám xin làm vì sẽ bị Sở Xã-Hội khấu trừ vào tiền được trợ cấp hằng tháng.

Công việc Crossing Guard tương đối nhẹ nhàng, thoải mái, không bị gò bó, xem như hằng ngày tập thể dục, hít thở ngoài trời, vận động tay chân, đi tới đi lui, nên không cần phải đi đến phòng Gym, nhưng được lãnh lương do San José Police Department chi trả. Công việc chỉ vất vả vào những hôm mưa to, gió lớn, bão tố, thời tiết lạnh lẽo và nắng như thiêu đốt.

Mấy năm trước có nhiều người Việt làm công việc này, tỷ lệ chiếm khoảng 40 % trong tổng số nhân viên Crossing Guard của thành phố. Hầu hết là các cựu Công-Nhân Viên-Chức và Cựu Sĩ-Quan Quân-Lực Việt-Nam Cộng-Hoà. Nhân viên gốc Việt có cấp bậc cao nhất là một cựu Đại-Tá Tỉnh-Trưởng. Hiện ông và nhiều khác cũng đã xin nghỉ vì lớn tuổi, vì sức khỏe giới hạn. Và nay, đến phiên tôi. Có lẽ tôi là cựu Sĩ-Quan Quân-Lực Việt-Nam Cộng-Hoà còn lại, đếm trên đầu ngón tay, xin giã từ công việc Crossing Guard, dù trong lòng vẫn còn nhiều quyến luyến?

Tôi rất buồn phải rời xa công việc này. Làm sao tôi có thể quên những khuôn mặt hồn nhiên với nụ cười vô tư của các em học sinh, mỗi khi các em gặp tôi. Các phụ huynh đưa con em mình đến trường, đôi khi họ dừng chân lại hỏi thăm và cảm ơn tôi đã mang lại sự an toàn cho con em họ.

Những ngày lễ lớn như Thanksgiving và Christmas, tôi nhận được nhiều món quà do các em và phụ huynh tặng. Dù không giá trị lắm! Chỉ là những hộp bánh cookies, kẹo, gift Certificate của Starbucks, các nhà hàng, chợ Safeway, chợ Food 4 Less, Trader Joe's, Home Depot... và những chậu bông nhỏ, những bức tranh

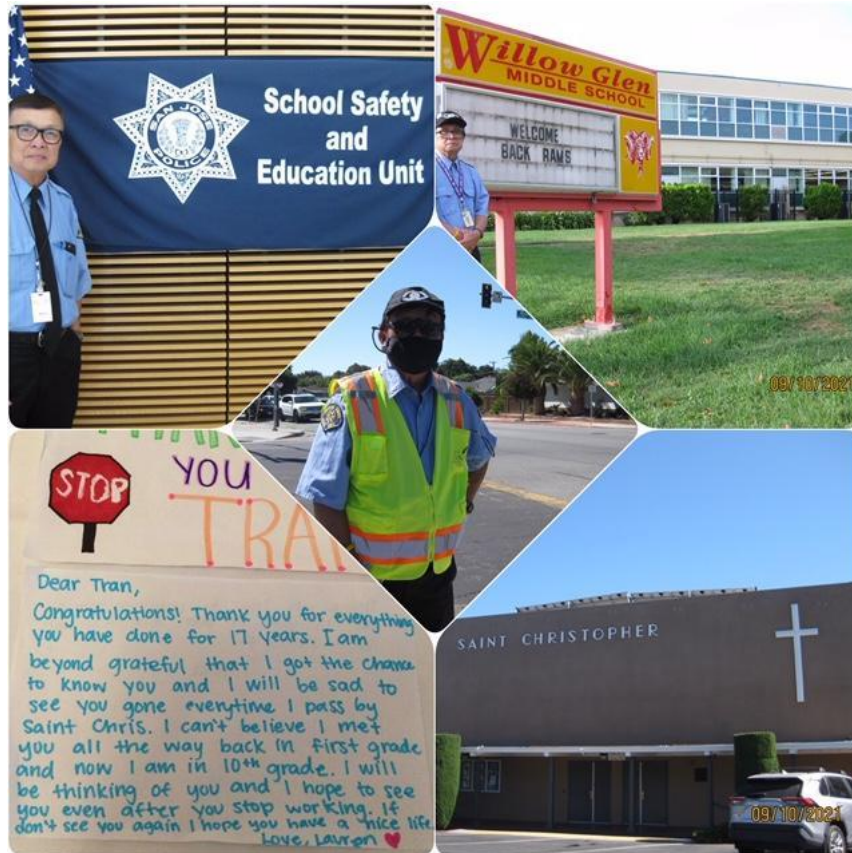
vẽ nguyệt ngoạ, đơn sơ hình ảnh nhân viên Crossing Guard đang cầm bảng Stop, kèm theo những hàng chữ viết mộc mạc, giản dị với lời cảm ơn đầy chân tình thật dễ thương...

Tất cả là nguồn động lực an ủi và làm ấm lòng phần nào trong tôi ở tuổi **thất thập cổ lai hy** mà vẫn còn cố gắng đóng góp cho đời. Họ đã nghĩ và biết ơn công việc của nhân viên Crossing Guard hằng ngày. Nếu không có những nhân viên này chịu dầm mưa, dãi nắng, bất kể mọi hoàn cảnh thời tiết, hầu đem lại sự an toàn cho con em của họ, để họ có thể an tâm đến cơ quan làm việc trong ngày.

Ngày cuối công việc Crossing Guard, tôi rời nhà thật sớm. Tôi lái xe đến các trường có học sinh thường đi ngang góc đường của tôi đứng. Tôi dừng xe chụp vài tấm hình để làm kỷ niệm. Trường cuối cùng là trường St. Christopher.

Nơi đây có nhà thờ mang cùng tên. Tôi chậm rãi bước vào nhà thờ mà ngày nào tôi cũng cầu nguyện xin được an lành, trước khi bắt đầu một ngày làm việc từ bao nhiêu năm nay. Dù tôi là một Phật-Tử thuần thành.

Tôi xin cảm ơn Bề-Trên đã phù hộ tôi hơn 17 năm làm công việc hướng dẫn học sinh và bộ hành được bình an. Mọi công chuyện đều thuận tiện, được học sinh, phụ huynh và những bộ hành thương quý. Ngoài ra, các tài xế lái xe buýt, bưu điện, xe chở học sinh, xe giao hàng, cảnh sát giao thông... mỗi khi chạy ngang qua đều vẫy tay chào rất thân thiện.

Hôm nay, cũng công việc quen thuộc hằng ngày. nhưng tôi thấy có một chút bồn chồn, bồi hồi, lo lắng trong người. Một số học sinh và phụ huynh thân quen đã được tôi báo cho biết là ngày cuối cùng tôi đứng ở góc đường này, nơi đã cho tôi nhiều kỷ niệm của những tháng ngày tha phương nơi xứ người, được may mắn đóng góp phần nào công sức cho xã hội.

Các học sinh và phụ huynh đã dừng chân lại chào và cảm ơn tôi. Họ xin được chụp hình với nhân viên Crossing Guard mà họ thương quý. Một người mà trong lúc làm việc lúc nào cũng vui vẻ, nhiệt tình. Có em còn vẽ hình tôi tay phải đang cầm bảng STOP, tay trái ra dấu cho xe dừng lại và miệng thổi còi tu huyết để lưu ý các tài xế. Trên bức tranh với nét vẽ vội vàng, đơn giản, các

em đã bày tỏ cảm tưởng của các em đối với tôi rất là thật thà và dễ thương.

Riêng, học sinh trường St. Christopher có nhiều em đã cảm động rơi nước mắt, khi biết hôm nay là ngày cuối tôi đứng ở góc đường này, và các em không còn dịp chào hỏi mỗi khi đến trường hay vào giờ tan học.

Một đại diện Ban Giám-Hiệu đã gửi tặng tôi một thiệp chúc mừng, một chậu hoa nhỏ với lời cảm ơn trong hơn mười bảy năm tôi đã tận tụy giúp học sinh của nhà trường qua đường hằng ngày được an toàn, kèm theo Gift Certificate.

Giờ đây, xa rời công việc với bao nhiêu kỷ niệm đẹp, tôi cảm thấy rất vui và hạnh diện vì đã đóng góp phần nào công sức nhỏ bé của mình tại đất nước tạm dung. Tôi đã có những tháng ngày thật nhẹ

nhàng, thoải mái và bình an tại một nơi mà nhiều người hằng mong đến được.

Hằng ngày, được nhìn những ánh mắt hồn nhiên, những tâm hồn trong sáng, thơ ngây của các học sinh tung tăng bước đến trường, khiến tôi tìm lại một thoáng tuổi học trò đã đánh mất từ lâu, tưởng chừng không bao giờ trở lại. Cho dù, bây giờ tôi có tiền muôn, bạc biển cũng không thể nào mua được. Ngoài ra, còn nhận được các nụ cười, sự chào hỏi thân mật, kèm theo những tiếng cảm ơn chân tình của phụ huynh và bộ hành dành cho tôi:

“Một nhân viên hướng dẫn học sinh và bộ hành lúc nào cũng tuân theo các luật lệ quy định của The School Safety and Education Unit, San José Police Department. Hơn mười bảy năm qua luôn luôn đi và về đúng giờ trong mọi hoàn cảnh thời tiết, hoàn thành nhiệm vụ một cách tốt đẹp, an toàn. Lúc nào cũng đề cao cảnh giác, thận trọng để tránh tai nạn đáng tiếc xảy ra cho học sinh và bộ hành. Tôi cũng đã nhiều lần nhận được bằng khen và phần thưởng của Sở Cảnh-Sát San José”

Xin từ già Crossing Guard. Một công việc bình thường, nhưng đã giúp học sinh và bộ hành qua đường an toàn.

Trần đình Phước
(San José, California)